

در هفتاد و دو سالگی اعلامیه جهانی حقوق بشر

اعلامیه جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

۸ دسامبر ۲۰۲۰ - ۱۸ آذر ۱۳۹۹

اعلامیه جهانی حقوق بشر بعنوان پیمانی بین المللی در ۱۰ دسامبر ۱۹۴۸ در پاریس توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد به تصویب رسید. در این بیانیه، حقوق حداقل انسان‌های روی زمین، در زمینه‌های گوناگونِ منزلت بشری و امور اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، مدنی... در ۳۰ ماده تعیین و مشخص شده‌اند.

بسیاری از کشورها در آن زمان، از جمله دولت ایران، اعلامیه جهانی را تصویب کردند، اما به واقع تا امروز نشان داده‌اند که در عمل مفاد آن را زیر پا می‌گذارند.

در ایران، نقض حقوق بشر توسط رژیم پهلوی و سپس جمهوری اسلامی با توسل به شکنجه، اعدام و سرکوب آزادی‌ها همواره انجام گرفته و ادامه داشته است. اما آن چه که نقض حقوق بشر در دوران حکومت اسلامی را برجسته‌تر می‌سازد، علاوه بر تناقضهای فراوان قانون اساسی جمهوری اسلامی با مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر، ابعاد و تداوم این نقض از ابتدای استقرار این رژیم در ۱۳۵۷ تا کنون

است. حبس، شکنجه و اعدام، سرکوب آزادی اندیشه و بیان، ممنوعیت تجمع و تشکیلات صنفی و سیاسی از همان ابتدا در دستور کار جمهوری اسلامی قرار داشته است.

زنان را بخاطر تلاش و مبارزه برای حقوق برابر و آزادی های اولیه خود، مانند حق انتخاب پوشش و برابری زن و مرد، جامعهی وکلا را بخاطر دفاع از حقوق زندانیان سیاسی، کارگران را بخاطر مبارزه برای احقاق حقوق صنفی خود و آزادی ایجاد تشکلهای سندیکایی و مستقل، دانشجویان را بخاطر اعتراضات و خواستههایشان... به زندان و شلاق محکوم میکنند. سرکوب معلمان، هنرمندان، نویسندگان، پیروان ادیان دیگر مانند بهائیان و دراویش و هر صدای حق طلبانه... از شیوههای عادی حکومتگری در جمهوری اسلامی ایران به شمار میآیند.

سرکوب اعتراض مردم به گران شدن بنزین در آبان ۱۳۹۸ یکی از خونین ترین و وحشیانه ترین سرکوب ها در تاریخ معاصر ایران است. بنا بر آمارهای غیر رسمی، ۳۰۰ تا ۱۵۰۰ نفر از معترضین در خیابانها بر اثر شلیک مستقیم نیروهای سرکوبگر کشته شدند، تعداد بیشتری زخمی و بیش از هفت هزار نفر بازداشت شدند. تا کنون تعدادی به حبس و اعدام محکوم شدند و از سرنوشت اکثر آنان اطلاعی در دست نیست. جمهوری اسلامی بیشترین حکم و اجرای اعدام در جهان را نسبت به جمعیت داراست.

اما در سایر کشورهای جهان نیز، ما همچنان شاهد نقض حقوق بشر هستیم: در آسیا (از جمله در چین، هنگ کنگ، هند، روسیه...) در خاورمیانه (از جمله در ترکیه، عربستان، سوریه، عراق و اسرائیل)، در کشورهای عربی (مصر، الجزایر...) و حتا در کشورهای دموکراتیک که بیش از همه ادعای دفاع از حقوق بشر را میکنند (اروپا، آمریکا...) نقض حقوق بشر کمابیش یا به شدت ادامه دارد.

در این میان، ترور مخالفان با توسل به تروریسم تبدیل به ابزاری متداول در دست حکومتهای جهان شده است. جمهوری اسلامی از اوان تشکیلش دست به ترور مخالفان خود در داخل و خارج از کشور زده است. بیش از دویست قربانی تروریسم دولتی در پرونده سیاه جمهوری اسلامی قرار دارند. علاوه بر تروریسم اسلامی که امروزه خصلتی جهانی پیدا کرده است، پاره‌ای دیگر از دولتهای جهان، از جمله ایالات متحده آمریکا و اسرائیل، از این ابزار ضد انسانی برای نابودی فیزیکی مخالفان خود استفاده میکنند. آخرین نمونه‌ی

آن، ترور محسن فخری‌زاده از سران سپاه پاسداران و از عوامل ارشد فعالیت‌های هسته‌ای جمهوری اسلامی برای ساختن بمب اتمی در ایران است. نیروهای آزادی‌خواه و مترقی باید ترور و تروریسم را در هر شکلی و قطع نظر از هویت قربانی آن و بدون هیچ قید و شرطی محکوم نمایند.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لایک ایران، به مناسبت ۱۰ دسامبر، این روز جهانی حقوق بشر در سراسر جهان، بار دیگر بر تعهد همه جانبه خود در دفاع از اعلامیه جهانی حقوق بشر و پیوسته‌ها و میثاق‌های دیگر حقوق بشری تاکید می‌ورزد. در همین راستا نیز، بر اصل جدایی دولت از دین (لایسیته)، به منزله یکی از مضامین دیگر حقوق بشری، پای می‌فشارد.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لایک ایران

۸ دسامبر ۲۰۲۰ - ۱۸ آذر ۱۳۹۹

